

zeggen wat je eigenlijk van me weten wilt, inplaats van me als een schelvisch aan te staan kijken — ik wed dat ik je nieuwsgierigheid volkomen kan bevredigen."

Nu nam Jeanne weer het woord.

„Het gaat om al die tijdschriften in je kastje, Uiltje," zei zij. „We zouden graag willen weten waar je die vandaan hebt."

Uiltje's mond viel open van pure verbazing.

„Hemel!" zei zij. „En maken jullie daarom al die drukte? Ik had 't geheim willen houden, maar nu ik merk hoe'n belang jullie allemaal er in stelt, wil ik het jullie graag vertellen. Als je het dan weten wilt, die heb ik van den tandarts!"

„Van den tandarts?"

„Ja, van den tandarts. Je weet zeker wel dat bij den tandarts altijd stapels oude tijdschriften in de

wachtkamer liggen. Het schoot me gisteren opeens te binnen, en daar ik oude tijdschriften noodig had besloot ik vanmiddag naar hem toe te gaan om hem er om te vragen. Hij was verschrikkelijk aardig. Hij gaf me niet een paar maar een heele karrevracht, hij zei dat hij dolblij was dat hij ze kwijt was. Toen ik thuis kwam heb ik ze eerst in mijn kastje geborgen. En nu hoop ik dat je tevreden gesteld bent, Nel."

Gelukkig voor Nel werd juist op dat oogenblik de bel voor thee geluid, en in de herrie die er het gevolg van was had ze tijd om weer tot zich zelf te komen.

Maar vanaf dit oogenblik werd ze door IB een beetje met de nek aangezien, haar prestige had een gevoelige schok gekregen en keerde eigenlijk heel haar schooltijd niet meer terug.

En heb je niets anders meegenomen?

DE GROOTVADER

In de Fransche letteren zijn twee schrijvers, Vader en zoon, zeer bekend. Ik bedoel Alexandre Dumas père en Alexandre Dumas fils. Zoo onderscheidt men ze van elkaar. Ze leefden in de vorige eeuw, de Vader stierf in 1870, de zoon in 1895.

Op een letterkundigen avond werden eens verhalen van den zoon voorgelezen. Vader Dumas was

onder het publiek. In de pauze kwam een dame vol geestdrift naar hem toe.

„O, meneer Dumas," zei ze: „Ik wensch U hartelijk geluk met dit prachtige werk. U bent dus de Vader van deze heerlijke verhalen."

„Pardon, mevrouw," antwoordde de oude Dumas. „Ik ben er slechts de Grootvader van!"

NANNIE VAN WEHL.